

PAUKER
COLLECTION

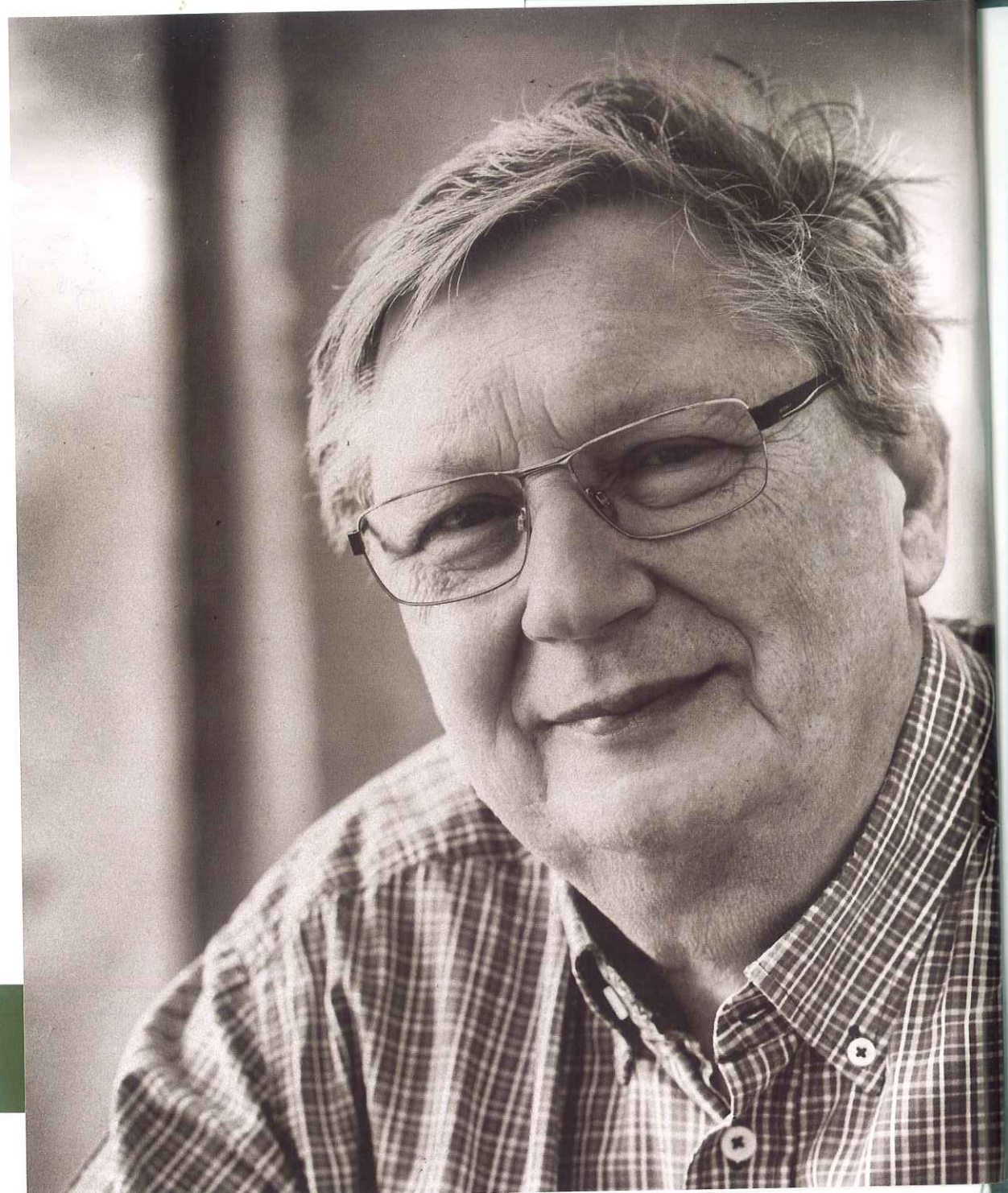
ZÁBORSZKY GÁBOR

MINDEN VÁLTOZIK

A KÉPI EGYÜTTESEKBEN TÖRTÉNŐ
GONDOLKODÁS ZÁBORSZKY
EGÉSZ PÁLYÁJÁT VÉGIGKÍSÉRI.
A SOROZATOKAT MINDIG ÚJ ÉS ÚJABB
ANYAGMINŐSÉGEKKEL, EGYEDI ELJÁRÁSOK
ALKALMAZÁSÁVAL HOZZA LÉTRE.
EZÉRT A KÜLÖNBÖZŐ ALKOTÓI
PERIÓDUSOK ÉS CIKLUSOK JÓL
ELKÜLÖNÍTHETŐK EGYMÁSTÓL.

ZÁBORSZKY'S ENTIRE CAREER
IS CHARACTERIZED BY THINKING
IN VISUAL ENSEMBLES. HIS SERIES
ARE ALWAYS CREATED BY APPLYING
NEW MATERIALS AND UNIQUE
PROCEDURES. THEREFORE THE DIFFERENT
CREATIVE PERIODS AND CYCLES
CAN BE DISTINCTLY SEPARATED
FROM ONE ANOTHER.

ZÁBORSZKY GÁBOR

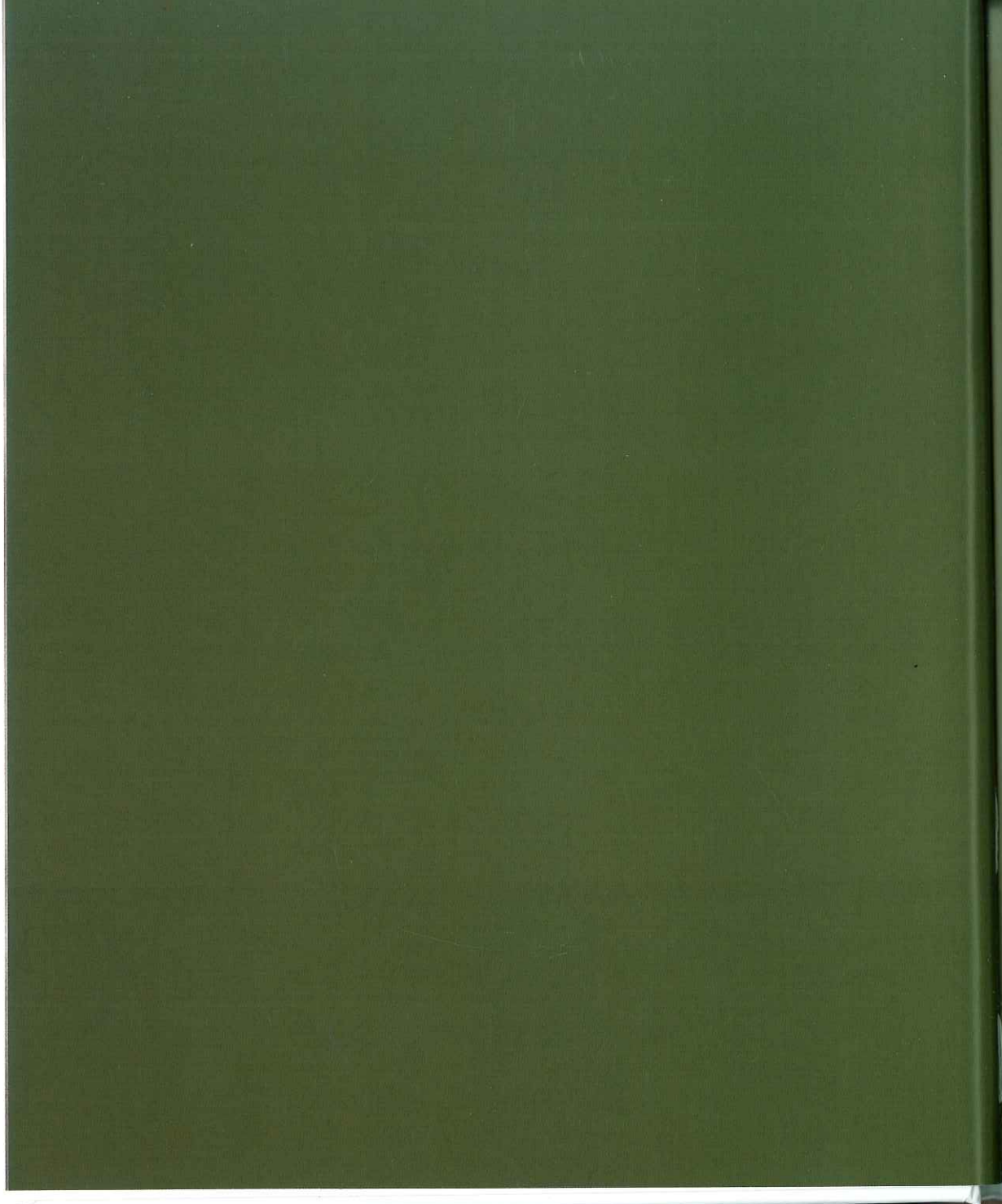

ZÁBORSZKY GÁBOR

MINDEN VÁLTOZIK

PAUKER
COLLECTION

Budapest, 2018

I.

GÉGER MELINDA MINDEN VÁLTOZIK...

Záborszky Gábor legutóbbi képciklusának eredete az 1970-es évek második felébe nyúlik vissza. Az alkotások egyik legfontosabb képpalkotó eleme, a kézmozdulatot rögzítő festői nyom ekkoriban tört elemi erővel felszínre. A Képzőművészeti Főiskolát 1974-ben végzett fiatal művész számára meghatározó impulzust jelentett az absztrakt expresszionizmus. Így vált példaértékű ideállá Záborszky világában Jackson Pollock kalligráfiája, Mark Rothko lebegő transzcendenciája vagy Pierre Soulage fényjátékokat leíró, tömör, fekete festészete. A geometrikus lehatároltságból spontán módon kitörő, szabadulni vágyó mozdulat ettől kezdve vissza-visszatérő motívuma e festői munkásságnak. A gesztus a több mint 40 évet felölelő művészi pálya egyik sarokkövévé vált, ahonnan az alkotó új és újabb művészi kísérletek irányába rugaszkodott el.

Ebben a képvilágban komoly szerepet játszik a végtelenített tér és az organikus vonal. Az új művek sajátos, kozmikus tárgított tájképeknek is tekinthetők, de e tájaknak semmi közük nincs a látványszerű kinyilatkoztatáshoz, sokkal inkább természethez kapcsolódó intuitív érzeteket, meditatív érzelmi állapotokat jelenítenek meg. A műalkotás kozmikus értelemben is nyitott, lebegő tényező, amelyben kifinomult absztrakcióval kapcsolódnak össze az egymásra rétegződő materiák.

Miként a sűrű, nehéz anyag struktúráit a világ belső rendje hatja át, Záborszky Gábor alkotásainak is mindig van egy rejtett geometriája. E rendet univerzális törvények határozzák meg, melyeknek saját ritmusuk van. Ez a rendezettség az új képekben burkoltan él tovább: a színben és pasztóztatásban élesen megkülönböztethető függőleges-vízszintes anyagfelületeknek komoly strukturáló szerepük van. Záborszky térképzetei leggyakrabban érzékeny, fekete-szürkésfekete, vízszintesen rétegzett archeológiai sávokból, ezen belül világos és sötét felületek váltakozásából bontakoznak ki. Van, amikor a táj kozmikus sötétségbe fordul: a képtér alapját képező ősmassza strukturált, de folyamatos mozgásban lévő, morajló, sötét erőt jelenít meg. Más esetekben a légiesen tiszta, világos felület alkotja a hordozó materiát. Az utóbbi években megjelentek a printelt fotó által közvetített képzetes anyagok is, amelyek a képekhez kapcsolódó tapintásélményt tovább differenciálják.

Záborszkyt szenvedélyes módon izgatják a matéria, a forma és a szín által létrehozott ellentétes anyagminőségek. Az alapmassza vakolatszerű, komor felületeiből, annak gyűrődéseiből és rücskös-pasztózus csomóiból bontakozik ki a pulzáló ritmusokkal feldúsított organikus világ: fémesen csillogó gesztusai

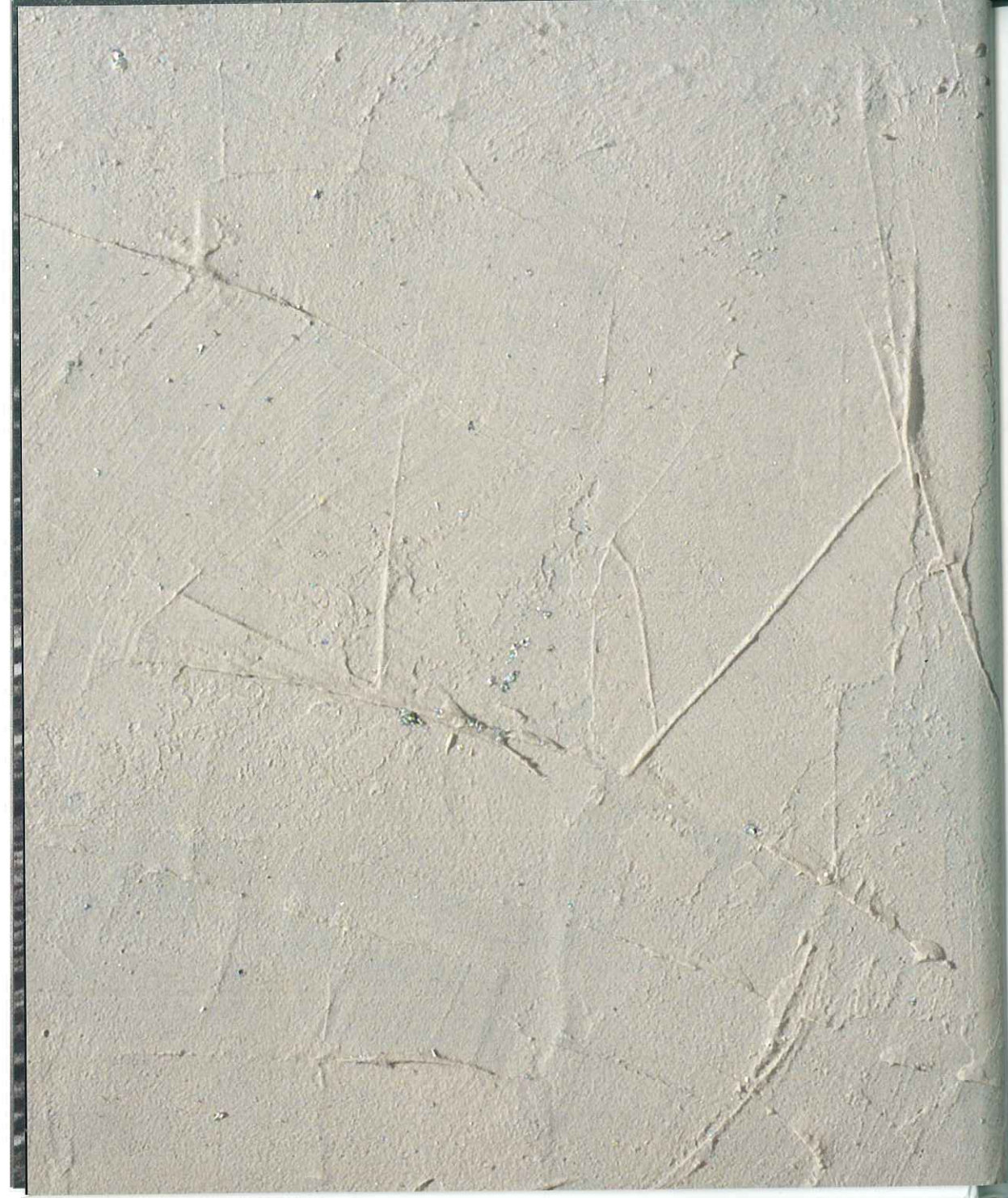

dúsítják a kifinomult optikai hatást. A kalligráfiák sajátos tériségének érzéki jelentősége van: az általuk létrehozott fényjelenségek a nyitottság és zártság dinamikáját működtetik, így az alaptónusokból felcsillanó, organikus ezüst-arany-történés energikus mozgásba lendíti a képteret. A festő kézmozdulatát őrző nyom az anyag testbeszéde. A matéria sajátos időbeli folyamatot szimulál: képzeletbeli geológiai és aerodinamikai keletkezéstörténet nyilatkozik meg általa. A szilárd, súlyos hatású földkéreg és annak tektonikus változásai, a lebegő hatású ég, a benne gomolygó áramlások, az éjszaka és a nappal kiegyenlített, egymást váltó ritmusa, fények és árnyékok játéka képezi a háttérét e térben és időben zajló kozmikus folyamatnak

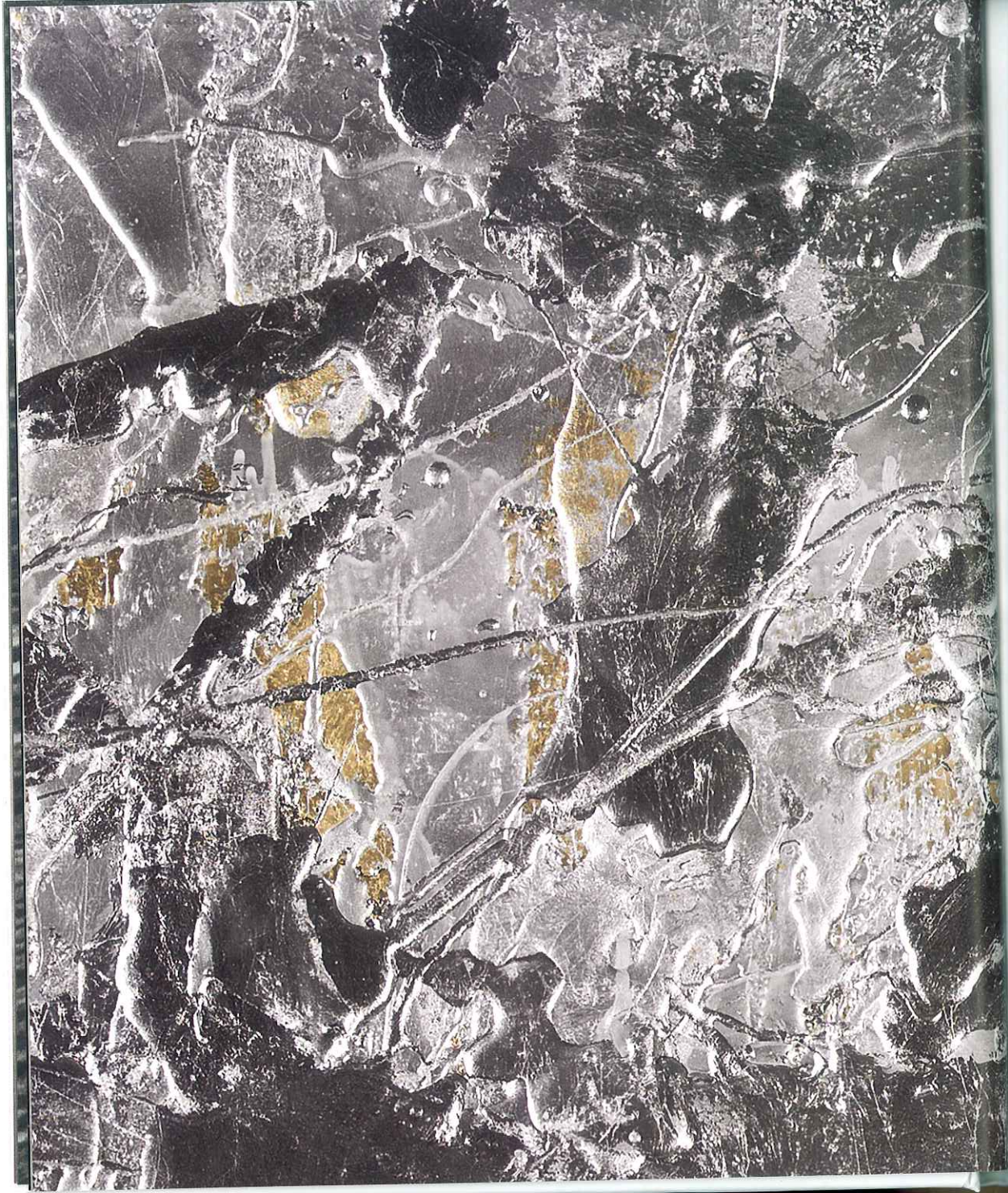
A világegyetemben és a természetben megnyilvánuló erők működését modellálva tagolják a gesztusok a kompozíciót. Mozgásképletük rendkívül változatos: a bennük megnyilatkozó aktivitás karakterétől függően három fő csoportba sorolhatók. Az egyik típusban a lecsorgatott anyag összesűrűsödött masszává tömörül: a dúsan felhordott gesztusok energiafolyamok összefüggő alakzataiként, struktúrált rendben hőpályógnak a kép teljes felületén. A kalligráfia végtelenített, kusza vonalai kötegelve, lassan vonulnak végig a képalapon. A külön életet élő, elemi gesztus mintha háttérbe szorulna a fröcszenő arany-ezüst matéria anyagi jelenlétével szemben. Talán ez a felület áll legközelebb Pollock eredeti, szürrealista automatizmusokat magába foglaló, buja természetmágiájához, de Záborszky szigorú kordában tartja, határok közé szorítja a spontaneitás szubjektív megnyilatkozásait.

Más képeken a szabadulni vágyó gesztusok kitörnek terükből, szétbomlasztják és felülírják az eredeti, szigorú rendszert. A művész lendületes kézmozdulataiban az energikus anyag dinamikája teremti meg a mű vizuális ritmusát. A spontaneitás kritikus alkotóeleme ennek a típusnak. Élénkségét az a lendület, ívelés, kecsesség és könnyedség adja, amit a gesztus vonalvezetése hoz létre. Az előrelökődő hullámok, a feltorlódozó vagy pulzáló anyagminőségek mozgásképlete az időbeliséget is leképezi, miközben mindig a képi történés zuhanó vagy emelkedő folyamatán marad a hangsúly.

A művek harmadik típusán a gesztusok elszakadnak a kézmozdulat dinamikájától. Már nem lehet közvetlenül követni az aktivitás pillanatszerűségét: a nyomok önállósulnak és töredezett jelekké állnak össze. A rövid gesztusok kohéziója, szétnyílása vagy összezárulása a kép belseje felé tereli a néző tekintetét, önállósítja a képet, elszakítja környezetétől. Záborszky érezhető jelentőséget tulajdonít e gesztusoknak, ezért nem az ecsetvonás, hanem az egymást keresztező, ismétlődően párhuzamos, ellenpontozott jel-alakzat dominál bennük. A festéknymokat töredékes betűkként is értelmezhetjük: mintha fájdalmas, szaggatott megnyilatkozásként szólnának, ahol a matéria értékei a fényt megtestesítve szellemi értékekké válnak. A kalligráf betűalakzat így lesz a belső lelki rezdülések végtelen gazdagságú leképezésévé.

Az ősmasszából kiragyogó fémes anyagok Záborszky Gábor világértelmezési metódusában végső soron a káosz és a rend képleteit szimulálják, ahol a művész a természetben lejátszódó folyamatos változás dinamikájának jellegére utal. A világ teremtése a cseppfolyós és szilárd materiák rendezett struktúráiból a mozgás és az entrópia felé tart, majd a káoszból visszafordulva a kozmikus történet egy új, szimbolikus szintre emelkedik. Záborszky Gábor művészete így módon az állandóság és a folytonos átmenet anyagi valóságának teljességét, az örök körforgás lenyűgöző, roppant erőket szimuláló folyamatait képezi le.

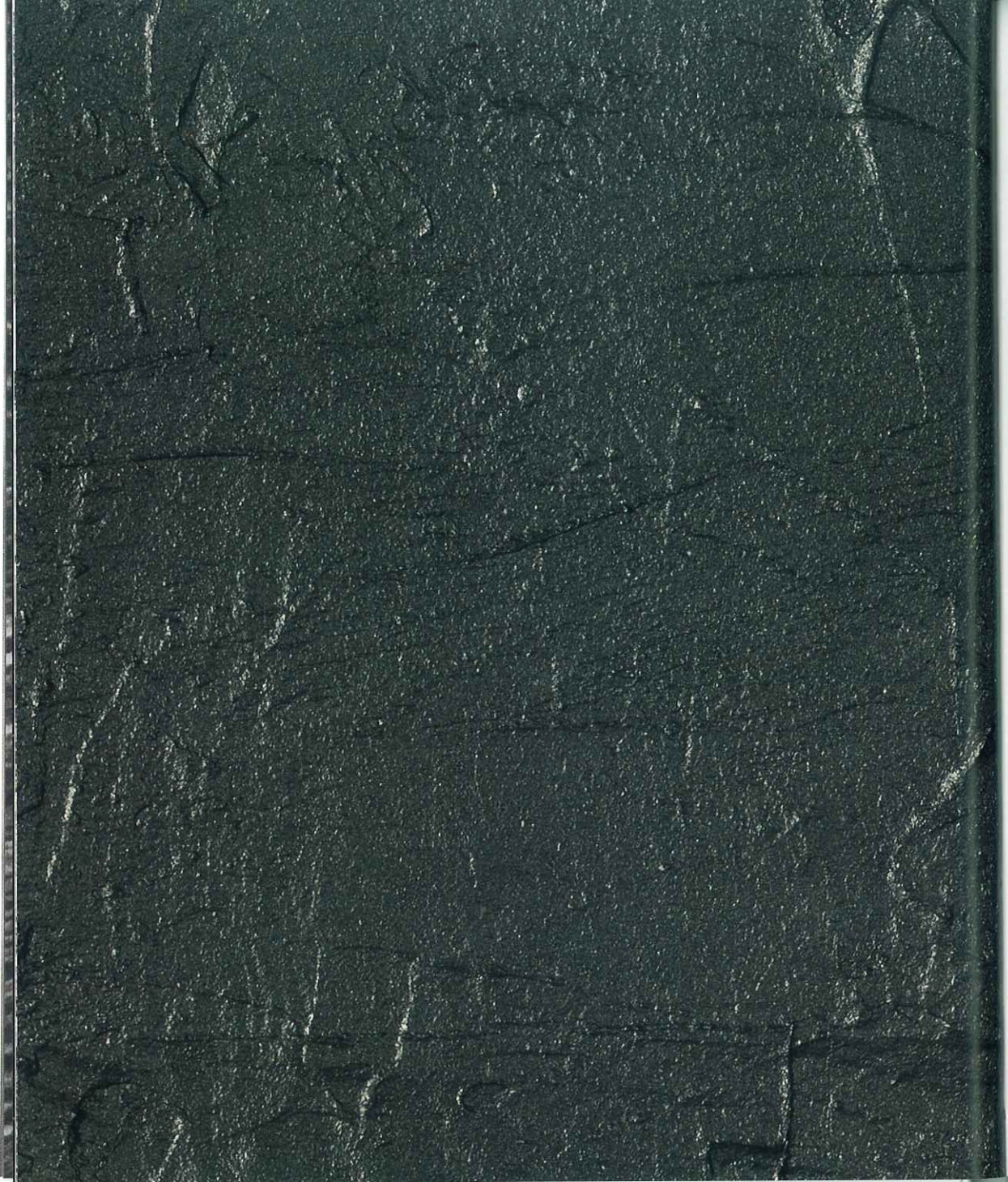
MELINDA GÉGER

EVERYTHING CHANGES...

The origins of Gábor Záborszky's latest picture cycle date back to the second half of the 1970's. In fact, it was at that time that one of the most important image elements of his works, the painter's trace registering a hand gestures, came to the fore with elemental force. Abstract expressionism was a decisive impetus for the young artist who had just graduated at the College of Fine Arts in 1974. This is why Jackson Pollock's calligraphy, Mark Rothko's floating transcendence, and Pierre Soulage's compact black painting of light have all become exemplary ideals in Záborszky's world. It was at that time that the movement of spontaneous outburst, motivated by the desire to break free from the geometric limitations, became a recurring motif in his work as a painter. The gesture became one of the cornerstones of an artistic career of more than 40 years, from which the artist has departed towards new artistic experiments.

Within this world of images, infinite spaces and organic lines play an important role. His new works can be seen as particular landscapes widened into cosmic spaces, yet these landscapes have nothing to do with visual revelation, rather they show intuitive feelings related to nature, or meditative emotional states. The work of art is also an open, floating entity in the cosmic sense, in which the stratified materials are connected to one another with sophisticated abstraction.

Just like the structures of dense and heavy materials are penetrated by the intrinsic order of the world, Gábor Záborszky's works also have a hidden geometry all the time. This order is determined by universal laws that have their own rhythm. This feature of order continues to live on in his new images in disguise: the horizontal and vertical material surfaces, that are sharply distinguishable based on their colour and pastosity, have a major structuring role. Záborszky's map-like surfaces, more often than not, emerge from black or dark grey horizontally stratified sensitive archaeological strata; more precisely, from the alternation of light and dark surfaces. Sometimes the landscape turns into cosmic darkness: the ancient mass constituting the basis of the image represents a structured, yet continuously moving, rumbling dark force. Other times, the airily clean, clear surface constitutes the carrying substrate. In recent years, imaginary materials transmitted by printed

photos have also appeared, which further differentiates the tactile experience associated with the images.

Záborszky is passionately interested in the contrasting qualities created by material, form and colour. The pulsating rhythms of the organic world unfold from the plaster-like, rough surfaces of the substrate, its wrinkles and gnarled-pastose knots: its metallic shimmering gestures enrich the sophisticated optical effect. The specific spatial effect of calligraphies has a sensual significance: the phenomena of light they create operate the dynamics of open and closed states, so the organic silver and gold action flashing from the tones of the substrate triggers an energetic movement. The trace preserving the painter's gesture is the matter's body language. The matter simulates a specific process in time: it leads to a revelation of an imaginary geologic and aerodynamic history of origins. The massive, imponent crust of the earth and its tectonic changes, the floating sky and the streams flowing in it, balanced rhythm of alternating nights and days, the play of lights and shadows are the background of this cosmic process in space and time.

The gestures divide the composition modelling the ways in which the forces in the universe and nature function. Their motion pattern is extremely diverse: depending on the character of the activity manifesting in them, they can be classified into three main groups. In one type, the material is poured down and gets compacted into a dense mass: the richly applied gestures float on the entire surface of the image as coherent forms of energy, in a structured order. The infinite, tangled bundles of lines of calligraphy roll slowly along the painting's substrate. The separate, elementary gesture seems to be cast into the background, in contrast with the material presence of the splashing gold-silver matter. It is perhaps this surface that is closest to Pollock's lush natural magic incorporating original surrealist automatisms, but Záborszky keeps a tight rein on it, narrowing down the confines of the subjective manifestations of spontaneity.

In other pictures, the gestures aspiring to break free will set out of their own spaces disintegrating and overwriting the original, strict system. By the artist's dashing hand gestures, the dynamics of the matter create the visual rhythm of the work. Spontaneity is a critical component in this type of work. Its vitality is given by the momentum, the curvature, the gracefulness and the lightness created by the conduct of the gesture. The motion pattern of the waves pushed forward, the hung up or pulsating material qualities also reflect timeliness while always keeping the emphasis on the falling or rising process of the visual event.

In the third type of works the gestures get detached from the dynamics of the hand. It is no longer possible to immediately follow the momentary nature of activity: the traces become autonomous and coagulate into fragmented signs. The cohesion, opening or closing of short gestures diverts the viewer's eyes towards the inside of the image, makes the image autonomous, and separates it from its environment. Záborszky attributes a perceptible importance to these gestures, so it is not the brush stroke but the overlapping, repeated, parallel sign-shape that dominates them. The dye prints can be interpreted as fragmented letters: as if they spoke as be a painful, dashed expression, where the values of the matter take shape in light and become spiritual values. This way, the calligraphic letter shape becomes an endlessly rich mapping of inner soul resonances.

In Gábor Záborszky's world-interpretation method, the metallic materials shining from the primeval masses ultimately simulate the patterns of chaos and order where the artist refers to the dynamic character of continuous change taking place in nature. The creation of the world moves from the organized structures of liquefied and solid materials towards movement and entropy; and then, turning from chaos, the cosmic story rises to a new, symbolic level. Gábor Záborszky's art thus traces permanence and the completeness of the material reality of continuous transition, the processes of the eternal cycle, which simulate impressive and enormous forces.

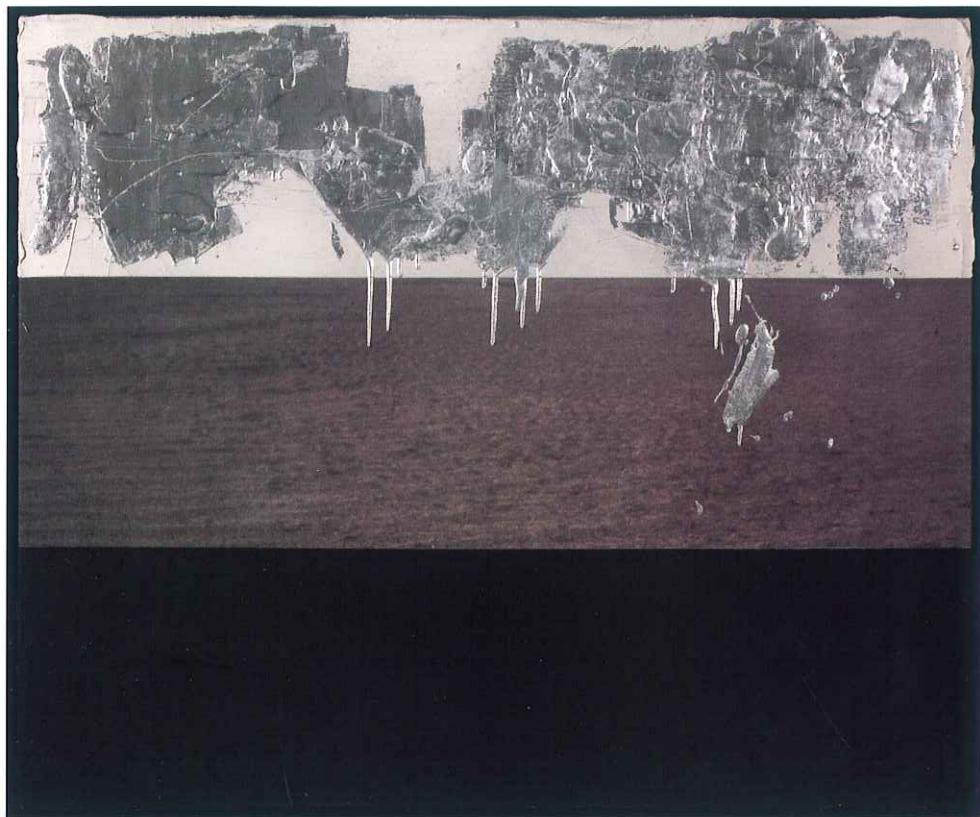
BEVÁGÓ EZÜST
MATCHING SILVER
2017

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
100 × 80 cm

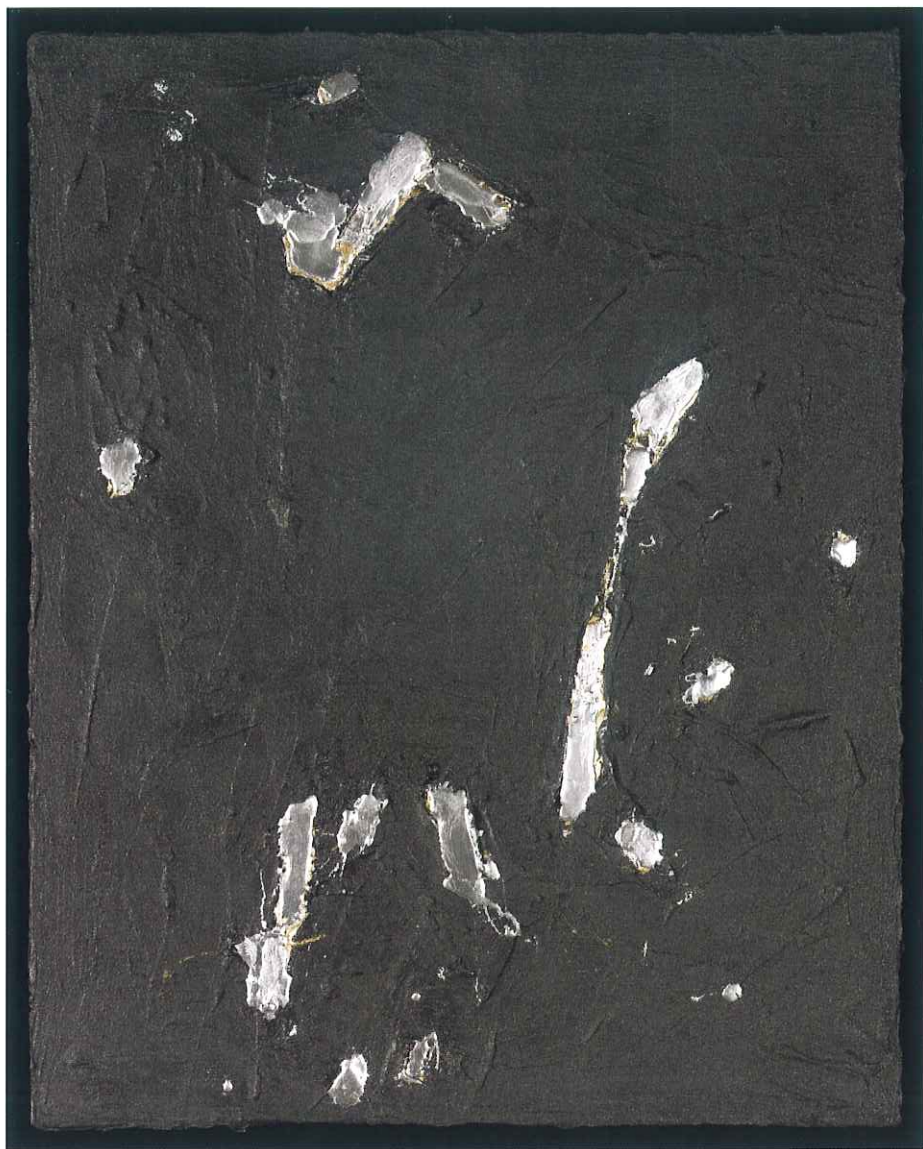
EBBŐL LESZ A JÉGESŐ
HERE COMES THE HAIL
2017

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
100 × 120 cm

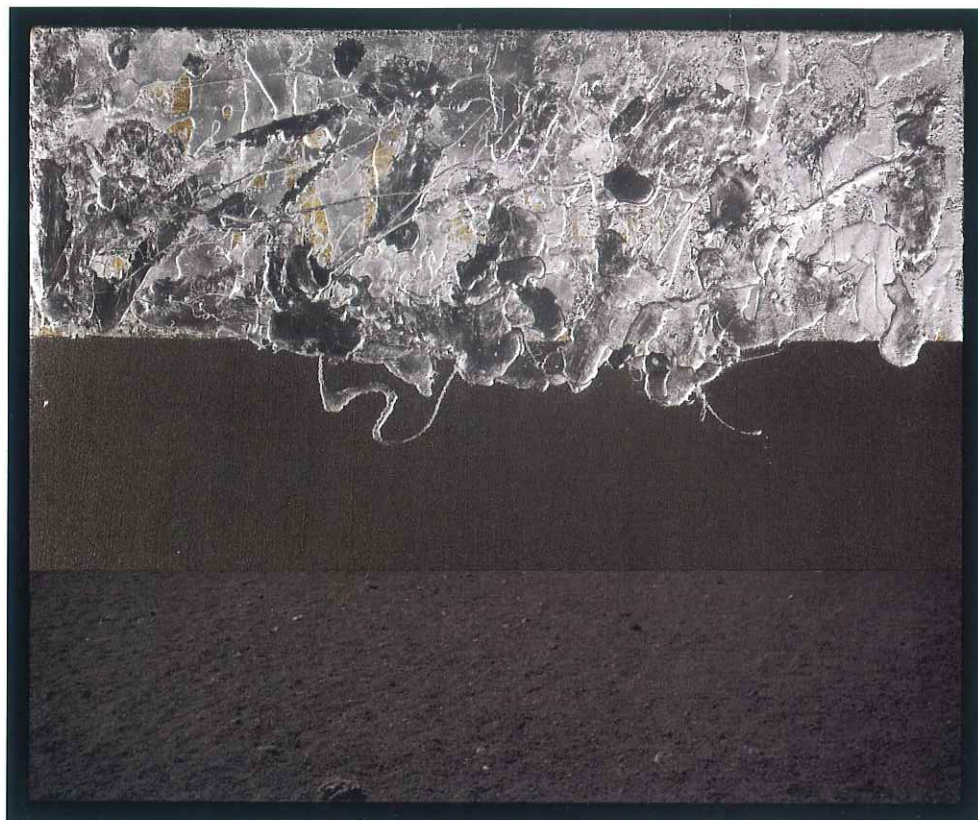
**HAMVAS ÉS FÉMESEN CSILLOGÓ FELÜLETEK
VELVETY AND METALLY GLITTERING SURFACES
2017**

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
100 × 80 cm

**MINDJÁRT LESZAKAD AZ ÉG
THUNDERBOLT IS COMING
2016**

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
100 × 120 cm

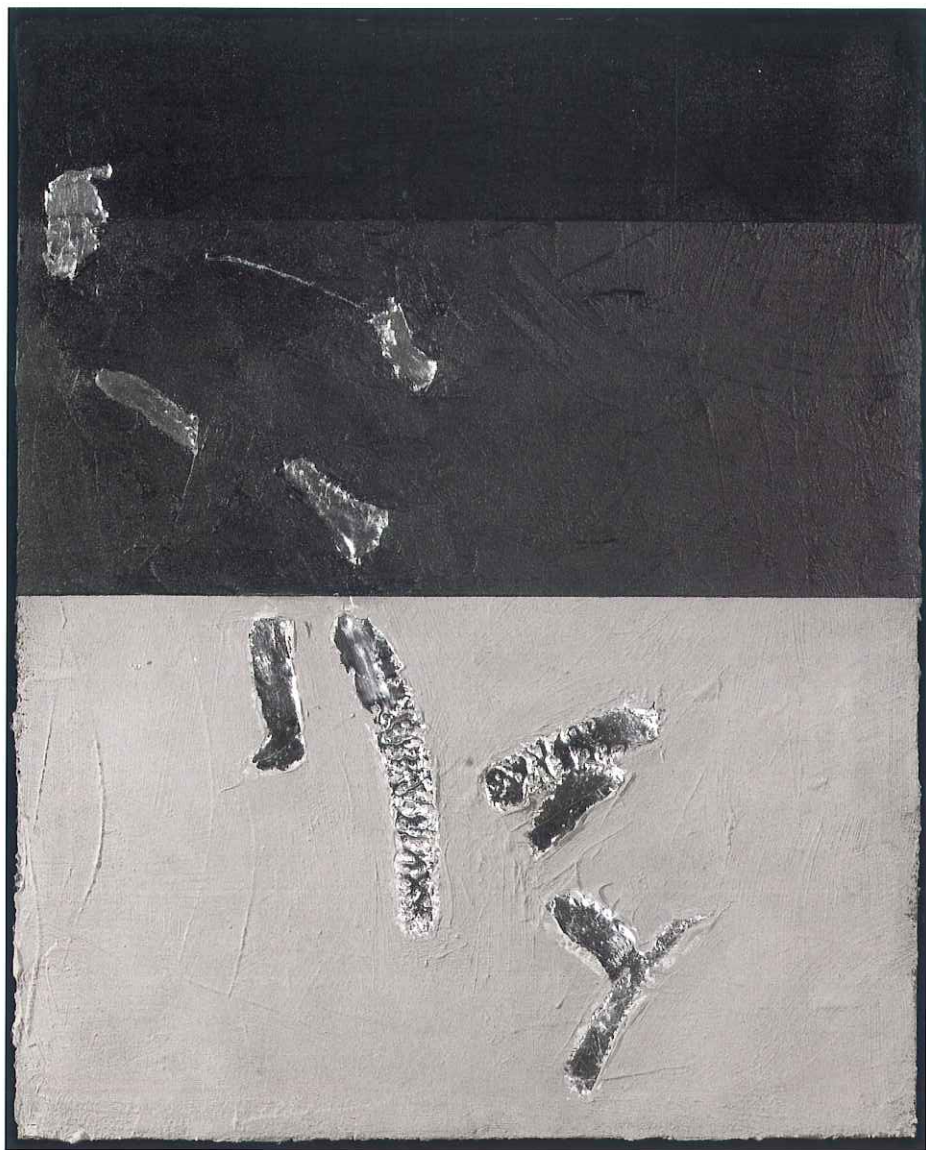
SZÜRKÉN EZÜST
GREYISH SILVER
2017

vegyes technika
mixed media
100 × 80 cm

LEFELE HULLÓ
FALLING DOWNWARDS
2017

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
100 × 80 cm

ZSÁKBA GESZTUS
GESTURE IN A POC
2016

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
100 × 80 cm

KISZÓRÓDÓ

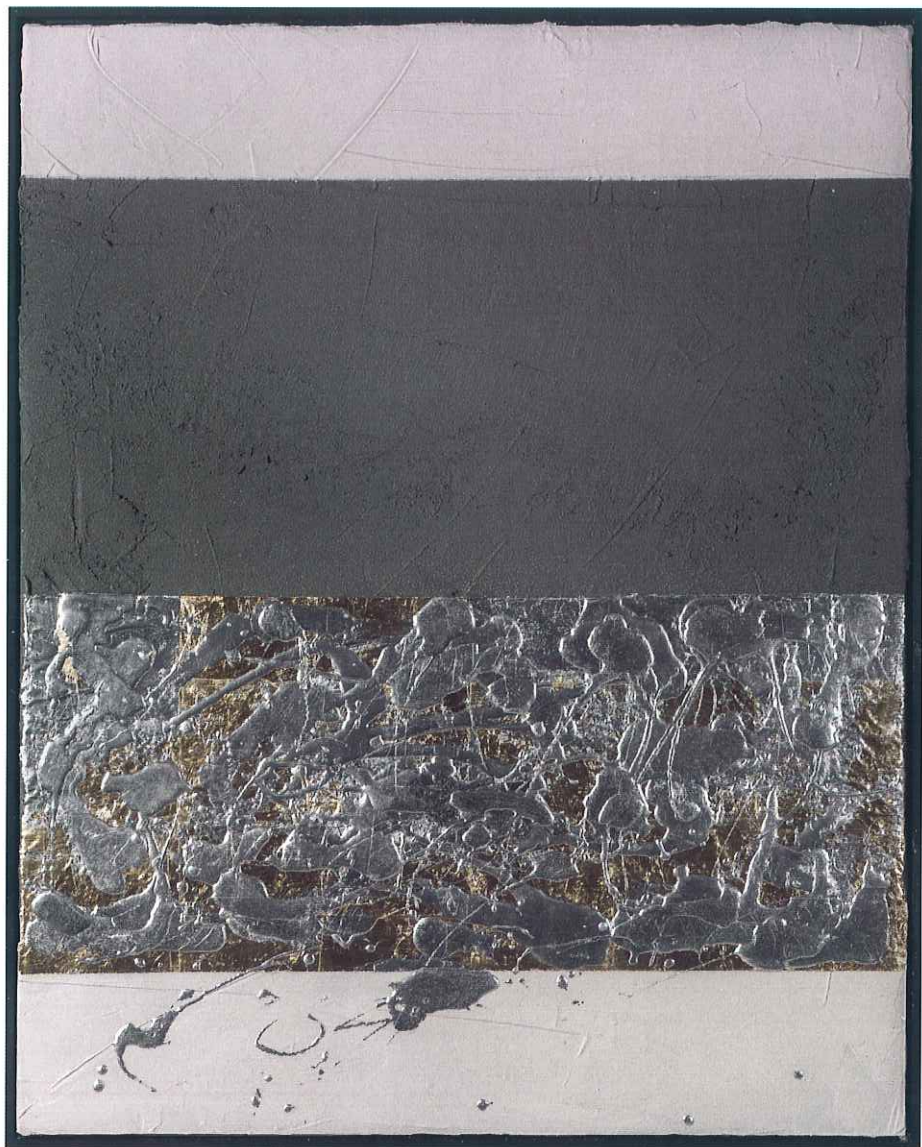
SPILL

2016

vegyes technika, vászon

mixed media on canvas

100 × 80 cm

SZÉTFUTÓ ARANYAK
SPREADING GOLD
2017

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
100 × 80 cm

MÉLYBŐL FELTÖRŐ GESZTUSOK
GESTURES ERUPTING FROM DOWN UNDER
2017

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
120 × 100 cm

**SZECESSZIÓS NYOMOK
TRACES OF SECESSION
2016**

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
70 × 50 cm

蛙

水

区

四

心

音

A SÖTÉTSÉG METAFORÁI

A képi együttesekben való gondolkodás Záborszky egész pályáját végigkíséri. A sorozatokat mindig új és újabb anyagminőségekkel, egyedi eljárások alkalmazásával hozza létre. Ezért a különböző alkotói periódusok és ciklusok jól elkülöníthetők egymástól. Az anyagszerűsége alapozott hatás rusztikus és nyers az 1980-as évek ősi civilizációk ihletésére készült földképein és plasztikáin, mítikus és sejtelmes az 1990-es évek japán ihletésű, hófehér papírművein, majd transzcendens tartalmakat nyert az arany- és ezüsfóliák felületre iktatásakor.

A kelet-ázsiai sorozat képein éppúgy meghatározó a művész munkásságára jellemző anyagok (az ezüst, az arany, a fotográfia) jelenléte, mint a stilizált gesztus és a keleti kalligráfia anyag-idézetekkel történő ütköztetése. Újszerű azonban a képfelületre közvetlenül applikált kelet-ázsiai plasztika, és hasonlóképpen meglepő a művek bonyolultnak ható, barokkosan mozgalmas felépítése. Záborszky-nál mindig szimbolikus értelmet nyer a felhasznált anyag és forma: a képek és a belőlük összeálló ciklusok egymásra épülnek, egy-egy témát körbejárva viszik tovább a korábbi években felvetett gondolatokat.

Záborszky szerteágazó műveltségéhez hozzájárultak valós és képzeletbeli utazásai. Még fiatal főiskolásként járt Amerikában és Svédországban, később pedig gyakorta tett tanulmányutakat a mediterrán világban, illetve a távoli Japánban. Egyfajta identitást, saját szellemi közegét keresve mozog térben és időben, ezért képei gyakran az utazások metaforái, melyek a rég letűnt, archaikus koroktól és történelmi utalásoktól az anyagban való biológiai létezésig, a mikrokozmosztól a világgegyetem kozmikus teréig terjednek. Folyamatosan az összeérő világok határán tevékenykedik: európai művészként ő is a keleti tradíció rajongója, akárcsak azok a karizmatikus művésztársak, akikre műveiben szívesen hivatkozik vagy akiket éppen megidéz: Jackson Pollock, Mark Rothko vagy Joseph Beuys. A keleti gondolkodásban mély gyökeret eresztő panteista létfelfogás és a keleti, buddhista filozófia meghatározó benyomást gyakorolt Záborszky harmóniára törekvő, meditatív művészet- és világfelfogására. Újabb műveiben az olyan művészi eszközök, mint a formahalmazozás, a fent és lent viszonylatok, találkozások, lehatárolások, ütköztetések és átmenetek továbbra is a létezés elvont, meditatív absztrakciói. A kelet-ázsiai sorozat ennek az egyetemes, természeti folyamatokhoz kötött létélménynek a továbbgondolása.

A művek inspirálója egy balinéz plasztika, amely különös formavilágával keltette fel a művész figyelmét. A Szárnyas Démont ábrázoló mű fából faragott, kétoldalas oszlopfő volt, melyhez később két

festett és aranyozott bálvány kapcsolódott: az elefántfejű Ganésa, majd a majomfejű Hanumán maszkja. Záborszky művészetében új jelenség a hindu mitológiából beépített adaptáció. Mi készítette a művészt ennek az újszerű formavilágnak a befogadására?

A megjelenített mitikus lények jellegzetes és egyúttal fontos távol-keleti istenségek. Hatalmas erővel bírnak, hiszen ember és világ küzdelmes viszonyát befolyásolják. A kelet-ázsiai kompozíciókban betöltött szerepük titokzatos és bizonytalan: mozgásuk a térben hogyan értelmezendő, ők maguk mire utalnak? Záborszky képei az anyag matériáján túl általában nehezen kapcsolhatók verbálisan megfogalmazható, konkrét dolgokhoz, de a címadás mindig erőteljes kapaszkodó. A keleti maszkok ezúttal is a művészt foglalkoztató, panteisztikus egységet és egyetemességet megcélzó gondolatörökben értelmezhetők. Szellemi tényezőként avatkoznak az anyagi létezés történéseibe: annak elemi játékát irányítják, történéseit modellálják. Szerepük nem autonóm, inkább kiegészítő és értelmező: egyetlen nagy, átfogó gondolatör különböző tételei.

A BALI DÉMON a képcsoport legmozgalmasabb, színekben legintenzívebb darabja. Három függőleges mezőből áll, melyek egymással ellentétező vonulatják fel a Záborszky által fényképezett, vászonra printelt fotók anyagminőségeit és a kalligráfiában rögzített festői gesztusokat. Két végletes pólussal szembesülünk: az egyik a kompozíció bal oldalát betöltő, fröcskölő, organikus anyagképlet: egy zuhogó patakvíz kinagyított részlete. A balinéz kultúrában alapvető a víz tisztelete. A forrás spirituális, tisztító hatással rendelkezik, áramlása és folyása az életenergia áramlásával is összefügg. A fekete-okker vízfelület itt a föld mocsara, érzelmi, indulati tartalmakat hordozó öntudatlan anyag, amely a lélek tisztulását segíti, megszabadít a negatív érzésektől, karmikus terhektől. A zuhogó patakot középen a képteret kettéosztó, függőleges sáv választja el a jobb oldali, hűvösebb, érzelmileg visszafogottabb pólustól, amely bambuszpalánkok geometrizált mezőinek felületéből áll. Utóbbi az emberi kéz rendteremtő akaratának eredménye, amit a természeti erők nyers zabolátlanságának ellentétéként állít fel a művész.

Ebbe a dimenzióba lebben a maga naturális nyersségével a szárnyas démon. Szeme kidülled, vicsorgó arckifejezése félelmet kelt, fenyegető és ártalmas. A balinéz kultúra a világ kettéosztásának és szembenállásának dualisztikus elvét közvetíti. A kontraszt az ég és a föld, a nap és a hold, a nappal és az éjszaka, az istenek és a démonok között megszemélyesített ellentétpárokból jut kifejezésre. A démonok hagyományosan a világban működő sötét erőket testesítik meg, bennük a mindenség harmóniáját felkavaró erők jelennek meg. A szárnyas démonéhoz fogható konkrét érzelmeket ily sűrítetten kifejező elem Záborszky műveiben eddig nem szerepelt. Általa új minőség lépett képeibe, egy olyan naturálisan megjelenített szellemi szubsztancia, amely alapvetően különbözik korábbi, anyagelvű alkotói módszerétől. A kompozíció fontos képalakító tényezője

a szárnyas démont kiegyensúlyozó kalligrafikus gesztus: egy zen buddhista balinéz szöveg írásképlete a vízbe ugró zöld békáról.

Záborszky Gábor számára a kompozíció egyensúlya mindig lényegi, szimbolikus jelentéstartalmat hordoz. Alkotásai egy rejtett koordináta-rendszerben működnek: a kozmikus rend mértani elemek alkalmazásában, különböző minőségű felületek találkozásában és egyensúlyba kerülő mozgásirányokban nyilatkozik meg. A **BALI DÉMON** határozottan kijelöli a fő hangsúlyokat a kettéosztott térben. Az egymásba nyúló színmezők és a kisebb tagolások feszültséggel telítik a képet. Az alázuhanó patak festői gesztusai az érzelmileg tagolt kalligráfiák szaggatott, pulzáló ütemeivel felerősítik a kompozíció tördelt ritmusait. Záborszky kezdetektől szívesen használja a kalligráfiát elemi erővel megnyilatkozó festői gesztusként. A kalligráfia a racionálisan felépített, objektív, mechanikus rendszerekkel szemben megnyilatkozó, sűrített érzelmi-hangulati jelentéssel bír. A kalligráfiák zaklatott ritmusai, a kompozíció minden részén megnyilvánuló, mozgást imitáló, átlós irányú elbillenések az ideiglenesség, az átalakulás és örök változás érzései felé terelik a figyelmet. Az anyagi és a természetfölötti világ egysége nemcsak az alkotásban, hanem az átalakulásban, az egyensúly és a harmónia lerombolásában nyilatkozik meg.

Záborszky Gábor a sorozat keletkezéséről szólva képeinek új motívumairól, a démonokról beszél. Az aktuális témát párhuzamba helyezi azzal az általánosan érvényre jutó, zaklatott közérzettel, amit napjaink embere megél és megtapasztal. A **BALI DÉMON** a változásról szól. Az ideiglenesség lapangó nyugtalanságáról, a zaklató helykeresésről, a vágyakozásról és a szorongásról, ami érzéki és intellektuális élménnyel tölti el a nézőt.

A kelet-ázsiai sorozat másik darabja, **AZ ÉJSZAKA DÉMONA** a **BALI DÉMON** párjaként annak felvetéseit viszi tovább. Redukált jelrendszere közvetlenül kapcsolódik Záborszky korábbi műveihez. A szimmetriára rendezett kompozíció ezúttal is lényegi viszonyokat határoz meg. A fent és a lent erőteljes pólusai által kettéválasztott képen magasra helyezve jelenik meg a horizont. A korábban jobbról balra röppenő, mozgásban lévő Démon végérvényesen ebben a felső, égi régióban lebeg, kijelölve saját mennyei, szakrális dimenzióját. Az alatta szétterülő, fekete mezőben a mű párdarabjáról ismert kalligráfiák hullanak végzetszerű szóatként a mélybe a fentről eredő meghatározottság elvont fogalmi és konkrét formai vonatkozásaiként. Itt valódi értelmet nyer az, hogy a balinéz kultúrában a betű isteni eredetű. Szent és mágikus hatalommal bír, még ölni is tud, ha nem megfelelően vagy hanyagul bánnak vele.

A kompozíció meghatározó eleme a kép alapját képező pasztózus fekete anyag, egy mozgásban lévő, zaklatott massa. Kozmikus tárgyítva, végtelenített űrként terjeszkedik, áthatja az eget és a földet, és végső igazságként tölti be a teljes kép-univerzumot. A sötét anyagon uralkodó démon irányítja a gesztusokként érvényre jutó kalligráfiákat, az élő és élettelen természet megtestesüléseit. Ebben

a kozmikus térben megszűnik a konkrét természeti utalás, a közvetlen natúra-élmény, a durva, rusztikus matériában a fekete szín kap metafizikus jelentőséget. A fény és a sötétség viszonya szinte végérvényesen megváltozott: a felülről pergő, tördelt fényképleteket mintegy elnyeli a mindent átható sötétség. E feketeséggel telt alaphangban Záborszky feladta korábbi, tisztaságra apelláló természet-vízióit, a szétszóró és kiteljesedő örömmérs misztikus transzcendenciáját. Miként a megtisztulásra inspiráló ragyogás helyett a sötétség veszi át az uralkodó szerepet, a masszából felcsillanó ezüst-arany fénytöredékek is az éjszaka kinyilatkoztatásaiként hatnak. Záborszky arany-alkímiája ezúttal a létezés drámai érzékelésébe fordul, amely az emberi sorsra és ezen túlmenően a bennünket körülvevő világra irányul. Súlyos, a szorongást sem nélkülöző regisztráció, anélkül azonban, hogy azt a művész személyessé kívánná tenni.

Az ÉJSZAKA DÉMONA ellendarabjának tekinthető a GANÉSA – ELEFÁNTKIRÁLY, a sorozat méretben legnagyobb, kompozícióját tekintve mozgalmas, de színekben visszafogott darabja. Horizontális mezőiben a tágasság és levegősség érzetét sötét hangsúlyok korlátai árnyalják. Záborszky művei áttételesen mindig a természetről szólnak. Alul egy kinagyított, köves vízpartot látunk. Az átlós irányban elvágott, kövekkel szegélyezett partra felül sötét természet-törmelék válaszol. Ez a fekete anyagmaszsa fokozatosan elkeskenyedve zárja a kompozíciót. Középen a levegő-ég homogén, szürke geometrizált tétele tájképi jellegű vágásokkal, az ellentéteket kiegyensúlyozva választja szét a nappal és az éjszaka, a fény és a sötétség birodalmát. A polarizált dimenziókat összekapcsoló elefántfejű lény a hindu mitológiából megtestesülő Ganésa, a Kezdetek és Akadályok ura. Szerepe szerint a tudományok és művészetek védnöke, aki a világ egyfajta egyensúlyát teremti meg. Ő az értelem, a tiszta gondolat, a döntés és választások meghatározója, aki spirituális hatalommal rendelkezik, a természet kiegyenlítetttségén és harmóniáján ügylődik, a sötét és a világos végletes ellentétét ezüstös szürkével homogenizálja.

Záborszky a műben megjelenő anyagelemeket kiemelt jelentőséggel ruházza fel, ugyanakkor titokzatos és rejtett léthelyzeteket demonstrál. A Ganésa mellé rendelt két anyag, a víz és a kő a természet kozmikus léptékben is meghatározó két eleme. A keleti művészetszemléletben a hegyek és a vizek köztiszteletben állnak: a hegyre utaló kő maga a nyugalom, az örökkévalóság, az időtlenség, a víz a mozgás és az elmúlás jelképe. A két anyag képzetes, teremtő gesztusához a kompozíció erőteljes vizuális elemeként társul az írás, amely az emberi létezés, a kommunikációt szolgáló szellemi tevékenység jele. A hagyomány szerint Ganésa letörte egyik agyarát, hogy legyen mivel lejegyeznie a Mahábháratá eposzát.

A GANÉSA – ELEFÁNTKIRÁLY írásjegyei egy kalligráfia-mintakönyv egymás mellé sorolt betűtípusai, összefüggő jelentésük nincs. Az egyes betűk vízszintesen elrendezett sorokká rendeződnek,

és könyvszerű tördelésben, egymás alá csoportosítva rendezett hálózatot alkotnak: a tudás képzetes tárházát. A művész a természet titokzatos könyvében mutatja fel a szellem alkotó erejét, ami a hétköznapi ember számára nehezen megközelíthető, hosszadalmasan megfejtendő. A betűk között kell megtalálni azt a sorvezetőt, amelyből a szavak összeállnak, és amely a végső tudáshoz elvezet. A **GANÉSA – ELEFÁNTKIRÁLY** a sorozat záródarabjaként a rend óhajáról, az egymásnak feszülő erők kiegyenlítetttségének reményéről szól, arról, hogy az értelem szabja meg az ember útját.

Záborszky Gábor kelet-ázsiai képcsoportja a rajta hangsúlyosan visszatérő anyagminőségekkel és felidézett természetképletekkel újraértelmezi a művész korábbi panteista tájvízióit. A végtelenség-érzés, a lebegés és az örömteli álmodozás azonban már nem az anyagmágia meditatív szemlélésében teljesedik ki. Noha az új művek továbbviszik a művész szimbolikus alapokra helyezett világtérképezési metódusát, a 2010-es években Záborszky munkásságában fordulóponthoz érkeztünk. Ugyanazon képi motívumok jellegzetes kompozicionális és gesztuselemekkel kiegészülve a megrendülés hangját erősítették fel az életműben. A művész már nem hisz a keleti nyugalom transzcendenciájában: helyette az örök változást végzetszerűvé nagyítja fel. A kérlelhetetlen sötétségből kibontott ellentétekben egy drámai módon értelmezett létállapot kétségbeesése és egyben az örök küzdelem nyer kifejezést.

ਤ ਤੀ ਏ ਤੁ

ਥ ਥੀ ਥੁ ਥੁ

ਦ ਦੀ ਦੁ ਦੁ

ਧ ਧੀ ਧੁ ਧੁ

MELINDA GÉGER

METAPHORS OF DARKNESS

Záborszky's entire career is characterized by thinking in visual ensembles. His series are always created by applying new materials and unique procedures. Therefore the different creative periods and cycles can be distinctly separated from one another. The effect based on material is rustic and crude in his earth images and plastics of the '80s, inspired by ancient civilizations, it is mythical and foggy in the Japanese-inspired snow-white paper works of the '90s, and then gains transcendent content when gold and silver foils are applied on the surface.

The presence of the artist's typical materials (silver, gold, photography) are just as dominant in the pictures of the East Asian series as is the stylistic gesture and the confrontation of Eastern Calligraphy with material quotes. However, East Asian ornaments applied directly to the surface of the picture are a novelty, and the complex and baroque-esquely animated structure of the works is equally surprising. In Záborszky's art material and form are always endowed with a symbolic meaning: the images and the cycles they add up to are built on one another, and carry forward the ideas raised in earlier years by charting specific themes.

Záborszky's real and fictional travels contributed to his wide-ranging education. As a young college student he went to America and Sweden, and later often did study tours in the Mediterranean and remote Japan. He moves in space and time in search of a kind of identity and his own intellectual medium, so his pictures are often the metaphors of travel, ranging from the archaic eras and historical references to the biological existence in matter, from the microcosm to the cosmic space of the universe. He is constantly at work on the boundaries of converging worlds: though a European artist, he is also a fan of Oriental traditions as well as the other charismatic artists whom he likes summoning in his works: Jackson Pollock, Mark Rothko or Joseph Beuys. The pantheist concept of life, which has deep roots in Oriental thought, as well as Oriental Buddhist philosophy, had a decisive impact on Záborszky's meditative art and world perception seeking harmony. In his new works, artistic instruments such as the accumulation of forms, the relationships of above and below, encounters, delimitations, clashes and transitions still remain the meditative abstractions of existence. The East Asian series is a reflection on this universal life-experience, which is linked to the processes of nature.

It was a Balinese plastic to inspire the works, which, with its strange forms, attracted the artist's attention. The carved wooden Winged Demon was a double-sided column header, later joined by two painted and gilded idols: the elephant-headed Ganesha, and then the monkey-headed mask of Hanuman. The adaptations from Hindu mythology are a new phenomenon in Záborszky's art. What prompted the artist to adopt this novel array of forms?

The displayed mythic beings are typical and at the same time important gods of the Far Orient. They have tremendous power since they affect the struggling relationship between mankind and the world. Their role in East Asian compositions is mysterious and uncertain: how should their move in space be interpreted, what do they themselves refer to? Záborszky's pictures, beyond the substance of the material, are usually difficult to link to verbally-formulated specific things, but the title is always a powerful point of reference. This time again, the oriental masks can be interpreted in the areas of thought connected to the artist's concerns: pantheistic unity and universality. As a spiritual factor, they intervene in the events of material existence by controlling its elemental play and modelling its events. Their role is not autonomous, but complementary and interpreting: they are the various items of a single large, comprehensive area of thought.

THE DEMON FROM BALI is the most animated, most intensely colourful piece of this group of pictures. It consists of three vertical areas, which, as counterpoints to one another, deploy the diverging material qualities photographed by Záborszky and then printed on canvas, as well as the scenic gestures recorded in calligraphy. We are faced with two extreme poles, one being the splintered, organic material on the left side of the composition: an enlarged detail of a flowing stream. In Balinese culture, respect for water is a fundamental element. The fountain has a spiritual, cleansing effect, its flow and stream is also related to the flow of vital energy. The black and ochre ground water here is the swamp of the earth, an unconscious material carrying emotional, affective content that promotes the cleansing of the soul, contributes to freedom from negative feelings and karmic burdens. The torrential stream is separated by a vertical bar in the middle, which divides space into two, from the cool, emotionally restrained extreme, which is composed of the surfaces of geometric fields of bamboo planks. The latter is the result of the will of the human being to create order, which is set by the artist as a contrast to the unbridled forces of nature.

It is into this dimension that the winged demon floats in, with its own natural rawness. His bulging eyes, snarling expression incites fear. It is threatening and harmful. Balinese culture conveys the dualistic principle of division and opposition in the world. The contrast between

heaven and earth, sun and moon, day and night, is expressed as the dichotomy of gods and demons. Demons traditionally form the dark forces in the world, representing the forces stirring up the harmony of the universe. There had never been another element in Záborszky's works that far like the winged demon, expressing specific emotions in such a condensed way. This way, a new quality entered his pictures, a naturally displayed spiritual substance that is fundamentally different from his former, materialistic method of creation. An important figurative factor in the composition is the calligraphic gesture counterbalancing the winged demon: the writing of a Balinese Zen Buddhist text about green frogs hopping into water.

For Gábor Záborszky, the balance of the composition always carries a meaningful and symbolic meaning. His works operate in a covert coordinate system: the cosmic order is manifested in the application of geometric elements, in the encounters of surfaces of different qualities and in the directions of movement balancing each other. **THE DEMON FROM BALI** decisively marks the main emphases in the split space. The overlapping colour fields and smaller segments saturate the picture with tension. The scenic gestures of the cascading brook intensify the broken rhythms of the composition with dazzling, pulsating rhythms of emotionally-framed calligraphy. From the beginning, Záborszky is willing to use calligraphy as a scenic gesture of elemental power. Calligraphy has a compressed emotional meaning revealed in opposition to the rationally structured, objective, mechanical systems. The hectic rhythms of calligraphy, the diagonal tilting imitating movements in every part of the composition, direct the attention towards temporariness, the transformation, and the eternal feeling of change. The unity of the material and supernatural world is manifested in creation, but also in transformation, in the destruction of balance and harmony.

When discussing the origin of the series, Gábor Záborszky speaks about the new motifs of his paintings, that is, demons. The current theme is paralleled with the general disturbed sentiment people experience and observe today. **THE DEMON FROM BALI** is all about change. The latent discomfort of temporality, the disquieting search for space, the longing and the anxiety that fills the viewer with sensual and intellectual experience.

The other piece of the East Asian series, **THE DEMON OF THE NIGHT**, coupled to **THE DEMON FROM BALI**, goes on to elaborate on the latter's initiatives. Its reduced signal system is directly linked to Záborszky's earlier works. The symmetrically arranged composition now defines substantive conditions as well. The horizon appears high in the image split by the polarity of the upper and lower poles. The Demon previously moving from the left to the right, now has definitely stopped in this upper, celestial region, designating its own sacred heavenly dimension.

In the black field spreading underneath, the calligraphies known from the parallel work fall into the depths as some fatal doomsday oracle, as abstract conceptual and concrete form references of the defined state originating from above. The fact that in Balinese culture letters have divine origin are given a genuine meaning here. They have holy and magical power, being able even to kill if they are treated improperly or negligently.

The decisive element of the composition is the pastose black material constituting the basis of the picture; a moving, distressed mass. It is expanding into cosmic dimensions, made infinite like space, pervading the sky and the earth, filling the whole picture-universe as an ultimate truth. The demon dominating the dark material guides the calligraphies prevailing as gestures, the incarnations of living and lifeless nature. In this cosmic space, concrete natural references, a direct experience of nature cease to exist; in the rough, rustic matter black gets metaphysical significance. The relationship between light and darkness has changed almost definitely: the photo-esque images running downwards are absorbed by the all-pervasive darkness. In this basic sound filled with blackness, Záborszky gave up his former vision of nature appealing to purity, the mystical transcendence of scattering and self-fulfilling joyfulness. Just as darkness takes over the dominant role instead of the glow that inspires purification, the silver-gold light fragments glittering from the mass also act as revelations of the night. Záborszky's golden alchemy now turns into a dramatic perception of existence that focuses on human fate and, beyond that, on the world around us. It is a serious registration, not without anxiety, but without the intention to make the artist personal.

GANESHA – ELEPHANT KING can be seen as the counter-piece of **THE DEMON OF THE NIGHT**; it is the largest in size of the series, an animated composition, yet moderate in its use of colours. In its horizontal fields, the sensation of spaciousness and airiness is tinged with the boundaries of dark emphases. Indirectly Záborszky's works are always about nature. Below we see an enlarged rocky shore. From above, dark natural debris respond to the diagonally cut shore with a rocky border. This black material mass gradually narrows down to close the composition. In the middle, the homogeneous, grey geometric composition of the air and sky with landscape-like cuts, balancing the opposites, separates the realms of day and night, light and darkness. The elephant-headed creature connecting the polarized dimensions is Ganesha, Lord of the Beginning and Barriers in Hindu mythology. In his role as patron of the sciences and arts, he creates a kind of balance in the world. He is the one to define reason, clear thought, decision and choice, who has spiritual power, strives for balance and harmony in nature, homogenizes the extreme contrast of dark and light with silvery grey.

Záborszky gives special emphases to the material elements in his work while demonstrating mysterious and hidden life situations. The two materials attached to Ganesha, water and stone, are two elements determining nature in a cosmic scale. In the Oriental view of art the mountains and the waters are commonly respected: the stone, bearing reference to the mountain, is tranquillity, eternity, timelessness; water is a symbol of movement and passing. The imaginative, creative gesture of the two materials is accompanied by writing as a powerful visual element of the composition, which is a sign of human existence and a sign of spiritual activity for the sake of communication. Traditionally, Ganesha broke one of his tusks to make himself a tool for recording the Mahabharata epic.

The letters in **GANESHA – ELEPHANT KING** are the letter types of a calligraphic sample book, laid side-by-side, with no coherent meaning. Each letter is arranged in horizontal rows and, in a book-like sorting, subdivided into an organized network: an imaginary repository of knowledge. In the mysterious book of nature, the artist reveals the creative power of the spirit, which is difficult to reach and decipher for the ordinary person. One needs to find the writing-lines among the letters that assemble the words and lead to ultimate knowledge. **GANESHA – ELEPHANT KING**, as the end-piece of the series, speaks about the desire for order, the hope of balancing the forces in opposition to one another, the message that intelligence sets a man's way.

Gábor Záborszky's East Asia picture series reinterprets the artist's past pantheistic landscape visions with its accentuated material qualities and evoked formulas of nature. The feeling of infinity, the floating and the joyful dreaming are no longer fulfilled in the meditative observation of material magic. Although recent works have moved on along the artist's symbolic approach to the world, Záborszky's oeuvre came to a turning point in the 2010's. The same image motifs coupled with typical compositional and gestural elements reinforced a sound of distress in Záborszky's pictures. The artist no longer believes in the transcendence of Eastern tranquillity: instead, he enlarges the eternal change into a destiny. By the contradictions unfolded from the unbearable darkness, Záborszky has expressed the despair of a dramatically interpreted state of existence and, at the same time, the eternal struggle.

BALI DÉMON
THE DEMON FROM BALI
2014

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
180 × 200 cm

AZ ÉJSZAKA DÉMONA
THE DEMON OF THE NIGHT
2014

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
200 × 120 cm

GANÉSA – ELEFÁNTKIRÁLY
GANESA – ELEPHANT KING
2014

vegyes technika, vászon
mixed media on canvas
204 × 240 cm

HANUMAN

2016

vegyes technika, vászon

mixed media on canvas

120 × 100 cm

ZÁBORSZKY GÁBOR

telefon: +36 20 204 6869

e-mail: zaborszkygabor@t-online.hu

www.zaborszkygabor.com

1950. április 17-én született Budapesten.
A Magyar Képzőművészeti Főiskolán
1974-ben kapott diplomát festő szakon,
majd továbbképzésben vett részt grafikai
és murális technikákban. Mesterei voltak Kádár
György, Kokas Ignác és Kocsis Imre.
1998-ban az Akademie Graz és a bazeli
Kunstgewerbe Schule, majd 1999-ben
a philadelphiai University of Art vendége
volt. 1980-tól a Képző- és Iparművészeti
Szakközépiskola tanára, 1989 és 1995 között
az Iparművészeti Főiskola adjunktusa.
1994-ben Bonnban, 1996-ban Münchenben
dolgozott a város ösztöndíjával.
1995-ben Munkácsy-díjat, 2005-ben Erdemes
Művész kitüntetést kapott.
2007-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti
Akadémia tagja.

VÁLOGATOTT CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK SELECTED GROUP EXHIBITIONS

1980	<i>La Biennale Arti Visive XXXIX.</i> , Venice
1982	<i>12. Biennale de Paris</i> , Paris
1983	<i>World Print Four</i> , San Francisco
	<i>Új Szenzibilitás II.</i> Óbudai
Pincegaléria, Budapest
1985	<i>Eklektika '85</i> , Magyar Nemzeti
Galéria, Budapest

1989	<i>Kunst Heute Ungarn</i> , Neue Galerie,
Sammlung Ludwig, Aachen
1996	<i>Mytos-Memoria-Historia</i> , Fővárosi
Képtár, Kiscelli Múzeum, Budapest
1998	<i>Ungarn Avantgarde im
20. Jahrhundert</i> , Neue Galerie der
Stadt, Linz
1999	<i>Kunstgang</i> , Karmelitenkloster,
Frankfurt am Main
2001	<i>Zeitbrücke Ungarische Kunst des
20. Jahrhundert</i> , Museum Moderner
Kunst, Passau
2009	<i>Action Painting Today</i> , Dengler und
Dengler Galerie, Stuttgart
2015	<i>Egy a tízhez</i> , Mazart Galéria,
Budapest

VÁLOGATOTT EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK SELECTED SOLO EXHIBITIONS

1994	<i>Soul and Nature – Jiro Okura</i> ,
Záborszky Gábor, Dorottya Galéria,
Budapest
1998	<i>Záborszky</i> , Fővárosi Képtár, Kiscelli
Múzeum, Templomtér, Budapest
2002	<i>Záborszky Retrospektív</i> , Városi
Művészeti Múzeum, Győr
2003	<i>Bevezetés az alkímiába</i> , Csikász
Galéria, Veszprém

- Bilder in Deutschen Privatsammlungen*,
Kulturinstitut der Republik Ungarn,
Stuttgart
- 2004 *Az akvarellfestő álma*, Műcsarnok,
Budapest
- 2006 *Álom az Etnán*, Museum Moderner
Kunst, Passau
- 2007 *Eredendő természet*, Inda Galéria,
Budapest
- 2009 *Záborszky – Komponierte
Spontaneität*, Dengler und Dengler
Galerie, Stuttgart
- 2011 *Szög-függő*, Buczkó Györggyel,
Fészek Galéria, Budapest
- 2012 *Megkomponált gesztusok*, Raiffeisen
Galéria, Budapest
- 2016 *Fúgák*, Kortárs Művészeti Múzeum,
Ludwig Múzeum, Budapest
- 2016 *Felfrissített emlékezet*, Vasary Képtár,
Kaposvár

MUNKÁK GYŰJTEMÉNYEKBE WORKS IN COLLECTIONS

Albertina, Wien
Archívum Gyűjtemény, Budapest
Fővárosi Képtár, Budapest
Galerie Seiffert, Düsseldorf
Gaudens Pedit Sammlung, Lienz
Hoffmann Gyűjtemény, Dunabogdány
Hunya Gyűjtemény, Budapest, Wien
Janus Pannonius Múzeum – Modern Magyar
Képtár, Pécs
Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeum,
Budapest

Kunstmuseum, Bonn
Lützenburger Sammlung, Stuttgart
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest
National Museum, Szczecin
Paksi Képtár, Paks
Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár
Spicchi dell'Est Galeria d'Arte, Roma
Szombathelyi Képtár, Szombathely
Universitäts-Hautklinik, Giessen

FONTOSABB KIADVÁNYOK MAJOR PUBLICATIONS

Záborszky. Balassi Kiadó, Budapest, 1998.
Papp Tibor, Lányi András, Hegyi Lóránd,
Wehner Tibor, Néray Katalin,
Földényi F. László tanulmányával.
FÖLDÉNYI F. LÁSZLÓ–JADE NIKLAI: *Záborszky
Gábor*, Nyuszifül Bt., Budapest, 2001.
ÉBLI GÁBOR: *Záborszky Gábor*. Balassi Kiadó,
Budapest, 2004.
KOZÁK CSABA–WEHNER TIBOR: *Záborszky
Gábor*. Vizuális és anyagkísérletek.
Muráliák. Balassi Kiadó, 2009.
Fúgák. Guida-Riposta-Repercussio. Fitz Péter
tanulmányával, Kortárs Művészeti Múzeum
– Ludwig Múzeum, Budapest, 2016.
Felfrissített emlékezet. Földényi F. László
tanulmányával. Együd Árpád Kulturális
Központ, Kaposvár
BODÓ KATALIN–FLOHR JÁNOS: *Záborszky*.
Rippl-Rónai Múzeum, Kaposvár

37.

KIADÓ: Pauker Holding Kft.

FELELŐS KIADÓ: Miklós Árpád

MŰVÉSZETI VEZETŐ, PORTRÉ: Lazlo Lugosi

REPRODUKCIÓK: Pecsics Mária

FORDÍTOTTA | TRANSLATED BY: Benke László

SOROZATTERV ÉS TÖRDELÉS: Kószó Imre

DIGITÁLIS KÉPFELDOLGOZÁS: Miklós Árpád

NYOMDAI KIVITELEZÉS: Pauker Nyomda

FELELŐS VEZETŐ: Vértés Gábor

A CÍMLAPON:

HANUMAN (RÉSZLET | DETAIL)

lásd | see page 60–61. old.

© Záborszky Gábor, Géger Melinda, 2018

ISSN 2062-8722

ISBN 978-615-5456-39-8

Jelen kiadvány sem részben, sem egészben nem másolható sem elektronikus, sem mechanikus eszközökkel, ideértve a fénymásolást, a számítógépes rögzítést vagy adatbankban való felhasználást, a jogtulajdonos előzetes engedélye nélkül.

A KIADVÁNY TÁMOGATÓI:

antalis
Just ask Antalis

huber
group

LEGUTÓBB MEGJELENT

Károlyi Zsigmond E. K. G.
Vojnich Erzsébet 2002–2012
Fajó János KIALAKULÁS
Bartl József JEL/KÉP
Fehér László ELLENFÉNYBEN
Majoros Áron Zsolt LÁTSZAT HATÁR
Bak Imre A NAPPAL ÉS ÉJ KÖZÖTT
Tóth Margit ÉG ÉS FÖLD KÖZÖTT
Esse Bánki Ákos SZÍN – TÉR
Szirtes János PRO CONTRA – FESTMÉNYEK
Lukoviczky Endre KIS-NAGY KÉPEK
Cseke Szilárd VÁLOGATOTT MŰVEK
Ottó László AZ ABSZOLÚT-KONKRÉT KERESÉSE
Melcher Mihály BENTRŐL BEFELÉ
Matzon Ákos VONAL ÉS HASÁB
Rajcsók Attila RÉTEGEK
Vásárhelyi Antal AZ ÉLET JELKÉPE
Gábor Áron KÖRKÉRDÉS 1979–1991
Braun András ROTARY SZEGMENS 2008–2012
Nem's Judith TÉRKÍSÉRLETEK 1993–2013
Kováts Albert VAN KIÚT? 1979–1991
Helen Vergouwen ESPACES IMPRÉVUS
F. Farkas Tamás PARADOX DIMENZIÓK
Laszlo Milasovszky SNAPSHOTS OF INFINITY
Kóródi Zsuzsanna VIRTUÁLIS KINETIKA
Baranyai Levente AERO SAPIENS
Lazlo Lugosi NARCISSUS REVISITED
Fürjesi Csaba IDŐPÁRLAT • DISTILLED TIME
Nagy Gábor György KARAMBOL
Szvet Tamás VISION
Szabó Klára Petra PHANTASEA

